

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.787 van 18 juli 2003
in de zaak A. 139.207/XIV-15.966.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat K. KROL,
 kantoor houdende te 3500 HASSELT,
 Pietelbeekstraat 4

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 5 januari 1985 en van Turkse nationaliteit, op 16 juli 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 15 juli 2003 met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op vrijdag 18 juli 2003 om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. PISON die, loco Advocaat K. KROL, verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste-Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending opwerpt van “de beginselen van behoorlijk bestuur” en dit als volgt toelicht:

“Dat de beginselen van behoorlijk bestuur geschonden werden.
Verweerder heeft bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening gehouden met het feit dat er een annulatieberoep bij de R.v.St. hangende is. Bovendien verblijft verzoekster reeds geruime tijd in België en vormt zij geen gevaar voor de openbare orde.
Dat dit middel dan ook gegrond is.”;

2.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij niet eens aanduidt welk beginsel van behoorlijk bestuur met de bestreden beslissing zou zijn geschonden; dat zij voorbijgaat aan de onmiddellijke uitvoerbaarheid van administratieve rechtshandelingen en aan het feit dat het loutere instellen van een annulatieberoep bij de Raad van State, in casu tegen de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2002, geen schorsende werking heeft en er de overheid alleszins niet toe verplicht het resultaat ervan af te wachten alvorens verdere beslissingen te nemen; dat het eerste middel prima facie onontvankelijk en derhalve niet ernstig is nu niet wordt aangeduid welk beginsel van behoorlijk bestuur op welke wijze zou zijn geschonden;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending van de artikelen 6 en 13 van het E.V.R.M. opwerpt en dit als volgt toelicht:

“Dat het recht op een eerlijk proces werd geschonden.
Dat haar recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel werd geschonden.
Dat het middel dan ook gegrond is.”;

2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij zich beperkt tot een loutere affirmatie, zonder aan te duiden op welke wijze de door haar aangehaalde bepalingen in concreto zouden zijn geschonden; dat de verzoekende partij eraan voorbijgaat dat zij met de

thans door haar ingestelde vordering over een effectief rechtsmiddel beschikt en alleszins niet aanduidt waarom dat niet het geval zou zijn; dat het tweede middel evenmin ernstig is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien juli tweeduizend en drie, door :

de H. C. ADAMS,

wnd. Kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. M. VAN LIMBERGEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

C. ADAMS.